

Projekt

z dnia 24 marca 2016 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W PRUDNIKU**

z dnia 31 marca 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Prudniku

Na podstawie art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) Rada Miejska w Prudniku uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się skargę zarejestrowaną w rejestrze skarg pod numerem Or-II.1510.2.2016 z dnia 16 lutego 2016 r., na działalność kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Prudniku za bezzasadną.

2. Uzasadnienie bezzasadności skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Bez mojej
formalno-prawnych

ADWOKAT PRAWNY

Lidia W.

Rada Miejska w Prudniku po rozpatrzeniu skargi z dnia 16 marca 2016 roku stwierdza, co następuje:

Skarżąca wskazuje w skardze na niewłaściwe zachowanie Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Prudniku w stosunku do jej osoby w trakcie załatwiania spraw związanych z udzieleniem pomocy.

Ponadto stwierdza, że z różnych źródeł wynika, „że pracownicy OPS są nieuczciwi pod względem potrzebnych zaświadczeń oraz wysokości dochodów i udzieleniu pomocy finansowej”.

W trakcie rozpatrywania skargi zwrócono się do Ośrodka Pomocy Społecznej o wyjaśnienie poniższych kwestii:

czy w trakcie pobytu Skarżącej w biurze Kierownika padły stwierdzenia mogące obrazić Skarżącą, czy Skarżąca została skierowana po pomoc do Burmistrza, czy przy kolejnej wizycie Skarżącej, podczas omawiania jej sytuacji przez pracownika - Kierownik komentował jej sytuację w taki sposób, że o tej sprawie mogli słyszeć pozostali podopieczni przebywający na korytarzu Ośrodka.

Kierownik OPS w odpowiedzi na zadane pytania stwierdził, że: nie używał obraźliwych słów w stosunku do Skarżącej, ani do innego podopiecznego OPS, nie odsyła podopiecznych po pomoc do Burmistrza, gdyż jest świadom kto tą pomoc świadczy, nie omawiał spraw Skarżącej, ani innych podopiecznych poza pomieszczeniami biurowymi o czym zaświadcza również pracownik socjalny prowadzący sprawę Skarżącej.

Należy zauważyć, że z opisanej przez Skarżącą sytuacji wynika, że skierowała ustne zapytanie o możliwość udzielenia pomocy na zakup leków. Na tą okoliczność uzyskała od pracownika socjalnego również odpowiedź ustną, że w danym miesiącu limit środków został wyczerpany. Jeśli Skarżąca oceniała swoją sytuację, jako bardzo ciężką mogła wystąpić oficjalnie o przyznanie pomocy, a wtedy otrzymałaby rozstrzygnięcie w postaci decyzji administracyjnej, na którą służyłoby jej odwołanie.

Faktem jest, jak opisuje Skarżąca, że została poinformowana, że pomoc będzie udzielona jej w miesiącu marcu i taka pomoc faktycznie miała miejsce.

Co do podniesionych w skardze nieprawidłowości związanych z przyznawaniem pomocy społecznej zwrócono się do Skarżącej o przedstawienie konkretnych faktów potwierdzających ten zarzut. W odpowiedzi z dnia 16 marca, Skarżąca przedstawiła 7 przypadków rzekomych nadużyć w udzielaniu pomocy społecznej.

Po weryfikacji stwierdza się, że w roku 2015 i od stycznia do marca 2016 roku 3 osoby wskazane przez Skarżącą nie pobierały w ogóle świadczeń z pomocy społecznej.

W 3 przypadkach przyznany został obowiązkowy zasiłek okresowy z powodu bezrobocia. Jedna z tych osób pobiera również zasiłek celowy z programu „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”.

W 1 przypadku udzielono świadczenia z programu „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”, gdzie występuje podwyższone kryterium i wynosi 150% kryterium dochodowego osoby samotnej ($634 \times 150\% = 951 \text{ zł}$) lub osoby w rodzinie ($514 \times 150\% = 771 \text{ zł}$).

W świetle przedstawionych wyjaśnień skargę na Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej uznaje się za bezzasadną.